

избавихъ и на слѣпи-тѣ, че ще прогледатъ, да
 павъ пріятнъ годинъ-тѣ господнъ и день-а на
 спасеніе-то.“

Съ чѣдо-то, съ кое-то сѣ избавени отъ смъртъ
 въ халдейскъ-тѣ пещь три-тѣ дѣца, кои-то (както
 описва Данїилъ) всредъ пламакъ-а пѣахъ Богъ от-
 цевъ своихъ, завършватъ са паримїи-тѣ, и потомъ
 и двѣ-тѣ страни отговаратъ на чтецъ-а, кой-то
 гласно чете тѣхнъ-тѣ пѣснь: „благославяйте го-
 спода, сички дѣла господни, пѣйте му и славете
 го до вѣка.“

Апостолъ Павелъ както и на утрениъ-тѣ пакъ
 ны совѣтѣва, да, като са погребохмы съ Христа въ
 водъ-тѣ на кръшеніе-то, и като възкрѣснахмы съ
 него, ходимъ въ новыи животъ, и да вѣдемъ мър-
 тви отъ каждѣ грѣхъ-а, а живи въ Бога Исуса Хри-
 ста; а църква-та, понеже сѣ са въ тойзи день
 крышавали идолопоклонници-тѣ както и на лаза-
 ровъ-тѣ сѣботѣ, пѣе вмѣсто трисветъ-тѣ пѣснь:
 „кои-то сте сѣ кръстили въ Христа, въ Христа са
 облакохте, аллилѳїа.“

Съ четеніе-то на апостолъ-а завършка са сѣ-
 бота-та, въ конъ-то е господь лежалъ въ гробъ-а.
 Както слънчови-тѣ зрацы, догдѣ не е са родило
 слънце, освѣтлаватъ върховы-тѣ на гори-тѣ, тѣи
 свѣтка и църква-та отъ свѣтлости солнца правды,
 кое-то скоро ще огрѣе: то найнапредъ освѣтлава
 високо-то мѣсто, олтарь-а, и тази съ тайнъ пзна
 свѣтлость — ꙗкѣ миро на главѣ (както дѣма пса-
 ломъ) сходящее на брадѣ, брадѣ Дарѳнїю, сходящее